

המוי תליאביב

הסחכלו מן הטיילת

ההסרטת ודול סרטי

היוכרה של השנה

החוף, בוהים בדוגמנית הישראלית חני פרי — הלא היא אותה סגן אלמונית מה ספר המפורסם, שהצליחה לכבות סוף־סוף את נר־התמיד הזקוף של הגיבור.

הגיבור האמיתי של הבס־סלר האוטו־פורנוגרפי של פיליפ רות הוא למעשה אבר המין שלו — הפרובלמטי ביותר בספרות האמריקאית מאז חוג הסרטן של הנרי מילר. בעליו של הגיבור האמיתי הזה — בסרט לפחות — הלא הוא השחקן ה־מצויין דיק בנג'מין (גודבוי קולומבוס, יומנה של אשה נשואה) — נישאר בניו־יורק, הכפיל התל־אביבי של בנג'מין הוא יגאל רוזנברג — החבר של חני פרי. "קיבלתי את התפקיד בגלל שמאחורנית, אני נראה בדיוק כמו דיק" אומר יגאל.

לפורטנוי זה לא

הפך

בגלל חני

מחבב אותי. "כן, את", אני עונה. "מי אז שראיתי אותך בים אני מחבב אותך, אני באמת מחבב, את חלקקה כמו כלבים קטן — אבל אחרי כן, מבולבל ומחוסל מחמת התכווצות ה־תפחה, אני פורץ — אבל ייתכן שיש לי מחלה, הביני. זה לא יהיה הוגן."

"אתה חושב שגם זה מצחיק? מצפ־צפת היא, ובכעס לובשת את מדיה ו־עוזבת."

ליונים ברחבי העולם ליקקו שפ־תים למיקרא קטע זה, מתוך רבי־המכר הסנסציוני מה מעיק על פורטנוי — בדיוק כמו שליקקו שפתיים למיקרא שאר הקטעים הספק־אירוטיים, ספק־פורנוגרפיים, אבל ללא ספק מזיל־ריר. השבוע, זכו מאות מעטים — ודווקא מתושבי תל־אביב — לראות את הסצינה במו עיניהם: היה זה כאשר חלקה הראשון של הסצינה הוסרט על שפת־ים של תל־אביב, כשמאות צופים משוע־שעים מצטופפים לאורך מעקה הטיילת ועל

חרי הצהריים אני קושר ידידות עם אשה צעירה בעלת עיניים ירו־קות ועור שזוף, סגן בצבא היהודי. ב־ערב לוקחת אותי הסגן לבאר באיזור הנמל. הלכות, אומרת היא, רובם סוורים. סוורים יהודים? כן. אני צוחק והיא שואלת: מה כל כך מצחיק.

אני נרגש בגלל גופה הקטן ומעורר התשוקה, המהודק באמצעיתו בחגורת־בד החאקי הרחבה שלה. אך, איזה יצור קטן, תקיף, חסר הומור ושליט בעצמו! אינני יודע אם תרשה לי להז־מין בשבילה, אפילו דיברתי עברית.

"מה אתה אוהב יותר?" היא ש־אלת אותי אחרי שכל אחד מאיתנו רוקן בקבוק של בירה יהודית. "טראקטורים, דחפורים או טאנקים?" אני שוב צוחק. אני מזמין אותה לבוא עימי לבית־המלון. בחדר אנחנו נאבקים, מתנשקים, מתחילים להתפשט — ולפתע אובד לי קישוי האבר.

"אתה רואה", אומרת הסגן כאילו נתאשרו עתה חשדותיה. "אתה כלל לא

זוהי החיילת ששיתק

הסטטיסטיקה חיה, שהגיעה לים כתפקיד סטטיסטי — טיב בסרט, הפכה למרכז סקסו־מטרי במקום.